

Därför mördades Olof Palme

Den stora frågan är inte vem som mördade Sveriges statsminister Olof Palme den 28:e februari 1986, utan varför. För att förstå det är en beprövad utgångspunkt en annan fråga.

Cui Bono – Vem tjänade på det?

Vem tjänade på att Olof Palme togs ur tiden när så skedde?

Här öppnar sig ett hav av möjligheter – åtminstone vid första anblick.

Om mordet var ett familjedrama, som påståtts, krävs insikter i offrets privatliv. Om mordet var inrikespolitiskt motiverat, krävs detaljinsikter av annat slag. Om mordet hade ett utrikes- eller säkerhetspolitiskt motiv förutsätts ett tredje slag av förståelse. Om graden av omstriddhet är en indikator, är den riktning blodspåren leder i uppenbar.

Olof Palmes planhalva var den internationella politikens, där han julen 1972 gjorde storstilad entré när

”Demokrati till Döds – Sveriges väg in i den globala diktaturen” Kristoffer Hell (2014)

han i TV jämställde USA med Hitlertyskland på grund av dess bombningar av den nordvietnamesiska huvudstaden Hanoi.

Christer Petterson var en “ensam galning” utan motiv som i tingsrätten dömdes för mordet. I hovrätten friades han. Det skedde trots att Olofs hustru pekade ut just Petterson som den person som höll i vapnet som dödade hennes man.

Vad var det samtliga jurister i den eniga hovrätten visste när de trots detta friade Petterson?

The Northern Hemisphere during the Cold War

SLOC - Sea Lines of Communication
GIUK - Greenland-Iceland-UK gap

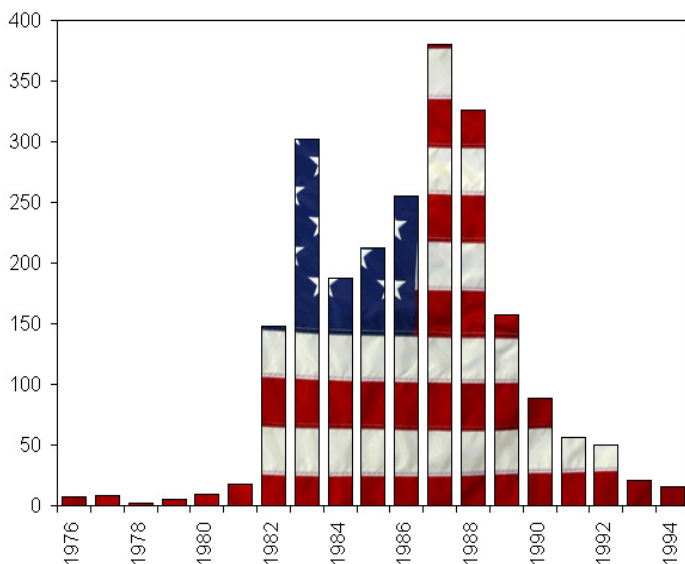
Motivet och de riktiga gärningsmännens identiteter?

”Demokrati till Döds – Sveriges väg in i den globala diktaturen” Kristoffer Hell (2014)

Läsaren kommer att skonas den intellektuella tortyren av ännu ett utdraget resonemang om varför den ena eller andra hypotesen skulle vara mer trolig än någon annan och helt enkelt ges lösningen rakt av.

Ubåtskränkningar 1976-1994

Säkra, sannolika och möjliga

Källor: McCormick, Gordon, "Stranger than fiction - Soviet Submarine Intrusions in Swedish Waters (RAND Corp. 1990), 5; SOU 1995:135, 34.

Att staplarna för 1984-1986 är kortare än de för 1983 beror inte på att antalet rapporterade kränkningar minskade - utan på att Försvaret ändrade definitionen på vad som ansågs vara kränkningar.

Olof Palme mördades av CIA på uppdrag av det amerikanska imperiets ledarkader. På den svenska sidan sågs den dåvarande SÄPO-chefen under mordnatten

agera försvarsspelare och krishanterare för komplotten – ett slags konspirationens yttre försvar.¹⁸

När det kommer till konspirationens ”tekniker” - de som utförde själva mordet - så stod det tidigt klart att polisutredningen gjort sitt bästa för att trola bort vittnesmål som pekade ut ett antal identifierade poliser i civila kläder som befann sig i det omedelbara närområdet för mordet, vid tiden för mordet. En av dessa sågs av två vittnen vara beväpnad med ett handeldvapen och utrustad med en walkietalkie.¹⁹

Den personen sitter i dag i riksdagen.

Sett lite på avstånd, är det inte svårt att skönja konturerna av satelliter som utanför arbetstiden frilansar för en privat kommandocentral knuten till Wallenbergsfärens egen lilla nattväktarstat – samma inofficiella stat i staten som med ett enkelt litet brev tjugofem år senare kan få en svensk regeringen att på befallning fara upp i givakt bryta mot regler för svensk vapenexport.²⁰

För USA var mordet kulmen på en flera år lång psykologisk operation mot Sverige syftande till att lägga om och anpassa Sveriges säkerhets- och utrikespolitiska kurs så att den bättre passade det amerikanska imperiets expansionsplaner.

Kontexten var tre och ett halvt år med

18 ”Inuti Labyrinten”, Poutiainen, Kari & Poutiainen Pertti (1995).

19 En av de tidigaste publicerade böckerna som baserades på försök att bli spåra upp av polisen hotade, mobbade eller ignorerade vittnen var KPLM(r)s ”Mordet på Palme och polisspåret” från 1989.

20 <http://www.expressen.se/nyheter/wallenbergs-brev-ledde-till-saudiaffaren/>

ubåtskränkingar som konservativa delar av det svenska etablissemanget låtsades var från Warszawapakten men som mer insiktsfulla bedömare verkar ha förstått var en amerikansk psykologisk operation mot Sverige – en operation som genomfördes av flott- och specialenheter från några Natoländer.

* * * * *

Att Sverige 1986 var ett land i vilket det lömska hatet och den huvudlösa rädslan uppnått hysteriska höjder räcker det med att bläddra i tidningar från den tiden för att förstå.

Grundtonen i kampanjen slogs an 1982, toppade 1987 och varade fram till 1995 – tre år efter Sovjetunionens upplösning och sex år efter att muren fallit.

Som alltid med psykologiska operationer krävs att journalister lydigt spelar sin roll, vilket skedde. Medicuppbådet som rapporterade från ubåtsjakten i Hårsfjärden hade inte kunnat vara mer massivt.

Hela världen var där.

Redan då, hösten 1982, ombesörjde nyckelpersoner inom det svenska försvaret och statsledningen att den svenska marinen aldrig skulle sänka en enda av inkräktarna.

Den utredning som tillsattes (SOU 1983:13) kidnappades av två amerikanska inflytelseagenter, den tidigare stats- och utrikesministern Carl Bildt (då en ung riksdagsman) och den tidigare försvarsministern Sven Andersson, som snabbt pekade ut Sovjetunionen.

Det sätt på vilket ubåtsfenomenet de kommande tre och ett halvt åren – mellan hösten 1982 och våren 1986 –

spelades upp i Sverige resulterade i en till slut fanatisk misstro mot Olof Palme, som till och med anklagades för att vara en aktiv sovjetisk inflytelseagent.

Det vill säga samma sak som Carl Bildt senare anklagats för att vara, fast i andra väderstrecket.

Det retoriska crescendoet nåddes innan julen 1985 när tolv sjöofficerare anförda av en kommandörkapten vid namn Hans von Hofsten offentligt förklarade sitt misstroende mot statsministern.

I ett annat land än Sverige hade händelsen för konspiratörerna resulterat i åtal, degradering eller avsked. Palme nöjde sig med att förklara att det var viktigare att regeringen i den uppståndna situationen kunde lita på officerskåren än tvärtom.

Drygt två månader senare, strax innan Palme skulle sätta sig i på ett plan till Moskva för att försöka reparera de ansträngda förbindelserna med Sovjetunionen som de av CIA dirigerade ubåtskränkningarna orsakat, mördades han.

Vad var det den svenska nattvaktarstaten var så rädd att Palme skulle göra i Moskva?

Det här var slutklämmen i den protestnot regeringen Palme överlämnade till Sovjetunionen med anledning av 1982/83 års ubåtsutredning (SOU 1983:13) där Sovjet pekades ut som ansvarigt:

Den svenska regeringen begär av Sovjetunionens regering att den till den sovjetiska marinen ger sådana instruktioner att kränkningarna av svenskt territorium upphör.

Mottagaren var i själva verket USA och det här var beskedet: upphör med kränkningarna eller så kan den

svenska regeringen komma att be Sovjetunionen om praktisk hjälp med att stoppa era ubåtar.

Vad hade hänt om Olof Palme på en presskonferens under sitt Moskvabesök presenterat bevis på att kränkningarna dirigerades från USA och bad Washington upphöra med dem?

Vad hade hänt om Palme återupprepat innehållet i “protestnoten” från 1983 och bett Moskva göra åt Sverige vad den svenska marinen uppenbarligen saknade vilja att göra – att tvinga upp eller sänka de kränkande Natoubåtarna?

Det är värt att notera att begreppet som användes inte var den sovjetiska flottan, utan marinen, vilket inkluderade marinkårssoldater, det vill säga de beryktade sovjetiska spetznatsförbanden.

Vad som utspelade sig under ytan i den svenska ankdammen på 1980-talet var att USA genom ubåtskränkningarna manövrerade sina kontakter inom den svenska nattväktarstaten in i ett hörn där deras handlingsalternativ syntes ha reducerats till att antingen döda statsministern eller riskera att Sverige hamnade på “fel sida” i USA:s europeiska maktekvation – där fel sida skulle inneburi en neutralitet som mer liknade Österrikes eller Finlands.

Även om en sådan renodling av den svenska neutraliteten inte hade inneburi några större förändringar för svenskarnas vardag, så var detta alternativ fullständigt

oacceptabelt för USA av maktpolitiska skäl.²¹

Vad CIA troligen inte behövde förklara för sina svenska kontakter inom den svenska säkerhetspolisen och annorstädes var att innan Sverige hade tillåtits att lämna den amerikanska fälla regeringen Tage Erlander parkerade den i på femtiotalet, hade nog krig först brutit ut.

Vad som möjliggjorde för CIA att ro i land den här psykologiska operationen var Sveriges schizofrena säkerhetspolitik där statsledningen under det kalla kriget öppet försäkrade att Sverige var neutralt och alliansfritt men bak lyckta dörrar agerade som Natoallierad.

21 En genomgång av sovjetiska publikationer på 1980-talet indikerar att Moskvas önskan var just en omläggning av Sveriges “nato-neutralitet” till en modell som mer överensstämde med den neutralitet som fördes av bl a Österrike. Jmf. Pavlov, B., “A RELIABLE BASIS FOR GOODNEIGHBOURLY RELATIONS” *International Affairs (Russia)* 1985:7, 96.

Förutom det svenska försvarets assimilering in i det amerikanska imperiets krigsplanläggning i Europa; de specialbyggda flygplatserna kapabla att ta emot USA:s största militära transportplan; den direkta kommunikationslänken mellan det svenska försvaret och US Air Forces förläggning i västtyska Wiesbaden – bland annat avsedd att koordinera det svenska flygvapnet med amerikanska bombplan på väg över Sverige för att stampa

sönder vad som i dag heter Ryssland – så hade Sveriges socialdemokratiska statsminister Tage Erlander och hans radarpartner utrikesministern Östen Undén också att ta ställning till om Sverige skulle bygga egna atombomber.

Sverige hade onekligen den tekniska kompetensen att bygga sådana effektiva avskräckningsvapen.

Resultatet blev att Sverige efter amerikanska påtryckningar avstod. I gengäld förklarade USA att Sverige befann sig under samma kärnvapenparaply som också skyddade Västeuropas öppna Natomedlemmar.²²

Eftersom avskräckning bara fungerar om den som planerar ett anfall i förväg är bekant med vad som kan ske, måste någon först informera Moskva om den svensk-amerikanska överenskommelsen.

Då svenska påståenden om att Sverige befann sig under “paraplyet” inte hade imponerat, föll lotten på USA att informera den sovjetiska statsledningen om den svensk-amerikanska kärnvapenöverenskommelsen.

Det var det här arrangemanget – baserat på en gigantisk offentlig lögn – som låg i vågskålen om Olof Palme satte sin fot i Moskva och gjorde allvar av sina påståenden om att normalisera de förbindelser med Moskva som CIA och NATO genom ubåtskränkingskampanjen mot Sverige, gjort sitt bästa för att underminera.

* * * * *

Att konspirationen att mörda Olof Palme hade minst sju månaders framförhållning indikeras av tajmingen av händelser runt hans planerade resa till Moskva.

22 Ds 1994:138, sid 26 (Finansdepartementet).

Den 7:e augusti 1985 informerades allmänheten om det planerade statsbesöket.

Dagen innan, den 6:e augusti, släppte SÄPO via sitt inofficiella organ Expressen en “hemlig rapport” med innebörden att Olof Palme hotades till livet av Kurdistans arbetarparti PKK.

Läsare gamla nog att minnas mordet minns också att PKK var just den grupp Stockholmspolisen hängde ut som skyldiga till mordet omedelbart efter att Palme skjutits i ihjäl.

När det här “kurdspåret” körts i botten, det tog länspolismästare Hans Holmer ett år att lyckas med det, grävde polisen fram en “ensam galning” utan motiv vid namn Christer Pettersson (se artikelns inledning).

Det går här att skönja en arbetsfördelning mellan den svenska säkerhetspolisen och CIA.

Säkerhetspolisen är underkonsulten som presenterar en relativt intellektuell lösning på syndabocksfrågan: en påstådd “terrorgrupp” utan resurser att värja sig från anklagelserna och som man redan har ett ont öga till. När det spåret magplaskar lägger sig amerikanarna i detaljarbetet och ser till att man använder det standardrecept som fungerat bra i USA vid politiska mord: en “ensam galning” – Christer Pettersson.

Men konspirationerna är fler.

Förutom konspirationen att mörda landets statsminister finns också konspirationen att mörka denna verklighet för eftervärlden.

Den konspirationen lever fortfarande.

Det är därför krafter än i dag så rabiater framhärdat med att ubåtarna kom från en främmande makt som försvann ur tiden för över två decennier sedan.

SVENSKA DAGBLADET *Måndagen den 10 november 1985* Innehåll: 120 kronor, nr. 19112
Prenumerant: Lars Nyberg, nr. 12345

**Tolv sjöofficerare ger von Hofsten sitt stöd:
Regeringen tar inte ubåtshot
och kränkningarna på allvar**

Regeringen och stämställningen Olof Palme står inför ett stort utmaning på ett kritiskt ögonblick. Det är en fråga om Sveriges säkerhet och om att kunna försvara sig mot ett eventuellt ubåtshot. Det står regeringen inför ett stort utmaning på ett kritiskt ögonblick. Det är en fråga om Sveriges säkerhet och om att kunna försvara sig mot ett eventuellt ubåtshot.

Platan nedvänd
Sjöofficerarna har beslutat att inte gå med i regeringen. Detta innebär att regeringen inte har stöd från de sjöofficerare som är ansvariga för ubåtsskyddet. Detta innebär att regeringen inte har stöd från de sjöofficerare som är ansvariga för ubåtsskyddet.

För tillfälligt
Sjöofficerarna har beslutat att inte gå med i regeringen. Detta innebär att regeringen inte har stöd från de sjöofficerare som är ansvariga för ubåtsskyddet. Detta innebär att regeringen inte har stöd från de sjöofficerare som är ansvariga för ubåtsskyddet.

Regeringen tar inte ubåtshot och kränkningarna på allvar

Upplysningar om von Hofsten
von Hofsten har varit en viktig person i den svenska ubåtsskyddet. Han har varit en viktig person i den svenska ubåtsskyddet. Han har varit en viktig person i den svenska ubåtsskyddet.

Upplysningar om von Hofsten
von Hofsten har varit en viktig person i den svenska ubåtsskyddet. Han har varit en viktig person i den svenska ubåtsskyddet. Han har varit en viktig person i den svenska ubåtsskyddet.

Upplysningar om von Hofsten
von Hofsten har varit en viktig person i den svenska ubåtsskyddet. Han har varit en viktig person i den svenska ubåtsskyddet. Han har varit en viktig person i den svenska ubåtsskyddet.

Båt-Expressen
provykör Borgs miljonacer

EN EXTRA TIDNING I DAG

EXPRESSEN

SPEL-EXPRESSEN

FRISLAGEN DEN 6 AUGUSTI

Hemlig Säpo-rapport:

TERROR GRUPP HOTAR PALME

■ Olof Palme hotas av den kroatiska terrorgruppen FDR, som har uttryckt sin vilja att mörda honom.
 ■ FDR:s ledare är en kroatisk terrorist som heter Stjepan Mijović.
 ■ Det har framgått att Mijović har kontakt med flera personer i Sverige.
 ■ FDR:s syfte är att utlösa stora summor pengar och störning i Sverige.
 ■ Det är inte klart om Mijović har kontakt med någon av de personer som nämns i rapporten.

Luthvig Jönsson
-så minns Ahlmark honom

Sommarstråten
som fick lyssnarna att rasa

Bruce
står alla rekord - ny succé i natt

Siv
har över Allas roll på "Hovel"